

7. REACTIE OP DE INLOOPKOOI besproken en geschetst op blz. 169 in het artikel VANGMIDDELEN van O.h.Vinketouw van juni 1966.

In aanmerking genomen dat in een kooi gevangen vogels niets anders doen dan langs het gaas lopen en er met hun kop steeds tegen aan duwen en stoten moet een inloopkooi steeds zo gemaakt worden dat de gevangen vogels de trechter opening voorbij lopen. Bij de op blz.169 geschetste kooi worden m.i. de vogels net zo naar buiten geleid als ze naar binnen geleid zijn. Uitgaande van deze schets en het bezwaar komen we meteen op de kooi die Mooijman in 1960 zag in Engeland waarmede steltlopers en veel spreeuwen werden gevangen bij bezinkvijvers. In augustus van datzelfde jaar gebruikte hij de kooi op Vlieland met aanvankelijk geen en later redelijk resultaat (zie meded.blad vm. Contact Groep van Vogelringstations, jaarg.2, nr.7 van dec.1960) . De aanduiding "Cloverleaf trap" is hier onjuist.

De kooi toont enige overeenkomst met de "Ottenby Wader Trap" fig.33 in "Trapping Methods for Bird Ringers" van Hollom en Brownlow. Deze zelfde methode is opgenomen in "Vogelfang enz." deel 1 van Hans Bub, fig.65, Fig.66 in dit werkje toont ons een variatie op de Ottenby inloopkooi. Laatst genoemde is m.i. een van de best denkbare en gemakkelijkst te maken inloopkooien. Als de kooi voor steltlopers e.d. moet worden gebruikt moet ze ongeveer 30 cm van de waterkant af staan. Als de kooi als één stijf geheel wordt gemaakt met gaas en betonijzer is ze het degelijkst, doch moeilijk te vervoeren.

Het kan ook als volgt: maak onder en boven aan het gaas een dikke buigzame ijzerdraad. Maak het dak van netwerk. Maak hierbij 12 staven betonijzer 6 mm diam., lang 80 cm en aan een zijde 5 cm omgebogen. De kooi die een heel eind in elkaar kan worden gerold kan in het veld in de juiste stand worden uitgerold waarna de staven op regelmatige afstanden verticaal en tussen de mazen van het gaas door in de grond worden gestoken.

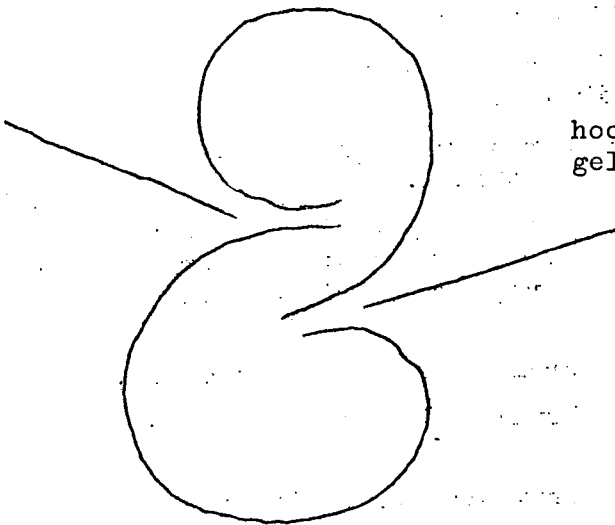
Haal de vogels liefst uit de kooi door ze in een verzamel kooitje te jagen wat voor het deurtje wordt gehouden. Voor alle opgestelde inloopkooien is dus slechts één verzamelkooitje nodig. Het grootste nadeel van inloopkooien is m.i. wel dat er aan getijden onderhevig water haast niet mee te werken is. Afgezien van de resultaten, welke soms slecht

doch ook zeer goed kunnen zijn verdienen de inloopkooien m.i. de voorkeur boven alle andere vangmiddelen.

Hub.J.J.Oome

P.S.

Omdat de hier beschreven kooi met leidbanen, dak van netwerk en losse ijzeren staven voor het eerst op Vlieland werd gebruikt stelt schrijver voor deze inloopkooi "Vlieland-kooi" te noemen.

hoog 40 tot 50 cm, dit geldt ook voor de leidbanen.

voor b.v. watersnippen moet de opening 8 cm. breed zijn.

NASCHRIFT:

De heer Oome heeft volkomen gelijk. De tekening in OHV 7, blz. 169 is fout. Het zijn Ottenby-inloopkooien, die werken volgens de verbeterde tekening van de heer Oome.